

merne ere alle Gaardmænd, og det skulde da være mærkeligt, om de særlig tog Hensyn til Købstæderne. Nej, de tage Hensyn til Befolkningens Ønsker og de rimelige Krav, der fremsættes. De have Gang efter Gang nægtet Tilskud, naar denne Gren ned til Trekanten skulde med, og to Dage, efter at man var bleven enig om det foreliggende Andragende, sammenkaldtes ekstraordinært et Amdsraadmøde og der mødte samtlige Medlemmer og underskrev det. Det er de nøgne skære Fakta.

Hvad det angaar, at der skulde tages særligt Hensyn til Hjerting, skal jeg bemærke, at da Stambanen blev anlagt, gjaldt det for Hjerting om at faa den saa langt fra sig som mulig, da man var bange for, at Guldager Station skulde tage Luven fra Hjerting — det er en Flække og vil vedblive at være det — og derfor blev Banen lagt $\frac{1}{4}$ Mil længere mod Øst end paatænkt. Men naar det ærede Medlem nu forsvare de Købmænds og Forretningsmænds Interesser, som bo i Hjerting, skulde det da ikke være tilladt at forsvare Vardes Interesser? Det antager jeg. Saa talte det ærede Medlem om Vardes Begavelse og Evner. Det skal jeg ganske lade ligge. Jeg skal kun sige, at jeg ved ikke, hvordan det er med Begavelsen i Esbjerg, men hvor gode Evner, der er til at skaffe Penge, det tror jeg ikke er heldigt at komme ind paa i Øjeblikket. Jeg antager ikke, jeg behøver at opholde det høje Ting længer. Det er ikke min Opgave, hverken at slaa en Sag hen med en Spøg eller sætte mig paa den høje Hest og tale om, hvor stor Indflydelse et andet Medlem skulde have paa Tinget, saaledes som det ærede Medlem gjorde over for mig. Det skal jeg fuldstændig gaa forbi. Vi pleje ikke at behandle hinanden saaledes, allermindst det ærede Medlem og jeg, som ellers staa Side om Side og arbejde for vore fælles Vestkystinteresser. Jeg skal altsaa blot fremdeles anbefale denne Sag til hurtig Fremme, fordi vi, som sagt, nu have spildt 6 Aar paa ørkesløse Forhandlinger. Nu er man endelig naaet til en Overenskomst, og den beder man om Lov til at faa gennemført.

Bluhme: Jeg vil kun over for den ærede sidste Taler sige, at jeg ikke har haft i Sinde i mindste Maade at sige ham noget ubehageligt, naar jeg sagde, at han havde Indflydelse her i Tinget, det troede jeg, han havde. Jeg finder det ogsaa højst naturligt, at han taler for Varde, for det første hører den jo med til hans Kreds, og

dernæst bor han selv dernede, og det er derfor en Selvfølge, at han interesserer sig for denne By. Men jeg haaber, at han ogsaa anerkender min Berettigelse til at tale for den Kreds, jeg repræsenterer. Jeg synes, at vi ellers ere ganske enige, og mit Venskab for det ærede Medlem vil ikke forringes, fordi han faar denne Bane slaaet ihjel, men jeg nægter ikke, at jeg vilde elske ham højere, hvis det ikke lykkedes ham. Med Hensyn til Hjerting sagde det ærede Medlem en Ting, som jeg ikke vidste, og som til en vis Grad kunde være knusende. Det var det, at den Gang Banen til Esbjerg blev anlagt, vilde Hjerting have den saa langt bort fra sig som muligt. Det er dog ikke saa overvældende et Argument, naar man erindrer, hvor mange større Byer i Landet der have villet det samme. Der findes vist ikke faa Steder her i Landet, hvor Byer have bedt om at blive fri for en Bane, indtil de en Dag senere hen have set, at det var en Dumhed. Blandt andre Byer vil jeg der nævne Varde. Den vilde ikke have Banen ude fra sit rigeste Opland ind til sig og kæmpede mod den i 10 Aar. Naar det ærede Medlem talte om Vardes Begavelse, vil jeg fremhæve, at jeg ikke roste den. Jeg talte om Byens efter min Mening svigtende Begavelse. Det er nemlig Tegn paa mindre Begavelse, at den ikke vilde have Banen, da Landboerne bad derom. Men endnu mere er det Tegn paa mindre Begavelse, at Byen, der sidder med et af de største og smukkeste Oplande, ikke tiltager med den Forbindelse, som den eksisterende Bane har givet den. Derpaa grunder jeg min Tvivl om dens Begavelse. Men en anden Side er, at der fra gammel Tid vist er tilstrækkelig Rigdom i Varde til, at den med Lethed kan give de 150,000 Kr., medens det for Esbjerg, som ikke er mere end 25 Aar gammel, vil knibe haardt. Det ved det ærede Medlem og Tinget god Besked om, og netop fordi Esbjerg er en ung By, der har arbejdet sig frem fra kun at have en Arbejderbefolkning, og som endnu ikke ejer en Tønde Land, som kan siges at være Byens — bortset fra de Grunde, hvorpaa de offentlige Bygninger staa — har den Trang til at faa al den Støtte, den kan faa. Men selvfølgelig arbejde de høje Borgerraad og de høje Amdsraad og de udmærkede Handelsbyer systematisk paa at hindre dens Udvikling det mest mulige ved at nægte den Adgang til dens naturlige Opland. Med al Respekt for det Opland, som ligger omkring Byen, og som i sig selv søger til Byen, forekom-